

Mi zavarja munkájában

a bőrruha-varrónót?

Aki hat éve egyfolytában foglalkozik műbőr- és bőrkabátok varrásával, s már előtte is éveken át a konfekcióiparban dolgozott, annak ez a szakma már igazán nem új. Nagy gyakorlatot szerzett benne Lángi Lajosné is, a Pannónia bőrruhagyár szegedi telepének dolgozója. Ezt elismerik róla munkatársai, felettesei egyaránt.

Tanítás vagy prémium?

Nem könnyű dolog bőrt varrni, fél év is eltelt, mire belejöttem annak idején. Sajnos, férfiak nemigen jelentkeznek erre a munkára, úgyhogy mind több nő ül le a varrógép mellé. Az újakat mi, idősebbek tanítjuk, igyekszünk átadni nekik tapasztalatainkat. De nyilvánvaló, hogy nem megy még úgy nekik. A bőrruhavarroda A-műszakjának teljesítményén különösen megérzik a kezdők gyengébb munkája. A vállalatvezetés prémiumot tűzött ki arra az esetre, ha mégis sikerül jó eredményt elérni. Most azután kíváncsian várjuk az értékelést.

Lánginé annak ellenére, hogy a leggyakorlottabb varrónók közé tartozik, és nem is akarja otthagyni hivatását, a közgazdasági technikum levelező tagozatára jár. Látóköre természetesen kibővült, s nemcsak érzékeli a körülötte történő eseményeket, nemcsak meglátja a munka során adódó problémákat, hibákat, hanem igyekszik okát is adni azoknak.

Ami az előkészítésem múlik

Még mindig zökkenőket okoz a termelésben, ha új cikk kerül szalagra. Az előkészítésem tovább lehetne javítani, mert szerintem nem törvényszerűek ezek a hibák. A zöld, műszórmével bélelt lemeberdzsekkel sem lett volna annyi baj sem a textilszabászatban, sem nálunk, ha előre kitapaszta a műszórme tulajdonságait. Csak rontja a helyzetet ilyenkor, hogy két-három nap is eltelik, míg a kész darabok a meióg eljutnak, s az esetleges hibákat felfedezik.

Szervezés kérdése a kelléklátás. Ha jól emlékszem, a múlt évben két ízben abba kellett hagyni egy cikk gyártását, mert nem volt hozzá csat. Mászor meg a cippár hiányzott.

Ilyen apróságokon nem szabadna múlnia az ütemes, folyamatos termelésnek.

Az egyik kérés teljesült

Bőrt, műbőrt nem lehet közönséges varrógéppel varrni. Lánginének is speciális, olasz gyártmányú munkaeszköze van. — Azelőtt nagyon sokat álltunk géptörés miatt, mert nem volt elegendő pótalkatrész a gépekhez. Most már a szerelőink jól megismerték őket, s az üzem gondoskodott az alkatrész-utánpótlásról is. Rengeteg kártól és bosszúságtól megszabadultunk tehát. Ez a kérésünk teljesült, s reméljük, ebben az évben egy másik régi-régi óhaját is meghallgatja a vállalatvezetés.

A másik: igazságos munkaelosztást!

Manapság már a dolgozók hangulata, a légkör nemcsak attól függ, jók-e a termelőberendezések, megfelelő-e az anyagellátás, hanem attól is, miként bántanak az emberekkel. Néhány hete művezetősere volt nálunk, a bőrruhavarroda B-műszakjában, s azóta örömmel dolgozunk. Új művezetőnk,

Jenei Sándor első dolga az volt, hogy feltakarította a hosszú idő alatt összegyűlt hulladékokat, szemetet. S ezt a külső változást rövidesen követte a többi. Megjavult a munkaelosztás is. Nem anyaghiány kérdése ez, mert, higgye el, a becsületes munkások nem akarnak olyan pénzhez jutni, amiért nem dolgoztak meg. De mégsem egészséges az, ha egyetlen szalagon belül 3—400 forintos bérdifferencia is létezik, csupán azért, mert az egyik munkás sorozatosan jól fizető munkát kap, a másik ugyanakkor gyengét. Ennek a problémának a megoldása természetesen nem csupán a művezetőn múlik, azért örülünk annak, hogy a vállalatvezetés megígérte, hogy kivizsgálják az ügyet.

Lánginé, s vele együtt még sok ezer munkatársa mindennap elfoglalja helyét a gyárban, műhelyben műszak kezdetén, s munkához lát. Látszólag egyhangú a dolog ez, de csak a kívülről számára! A gyári munkás, a varrónó élete sohasem lehet egyhangú. Öröm számára, ha jól megy a munka, de ami zavarja, akadályozza benne, az bosszúságot okoz.

Fehér Kálmán

Energetikai lánc

Krasznójarszk szibériai területén gázszil hőerőművek körét építik. Tíz ilyen energetikai óriás 50 kilométer átmérőjű láncolatot hoz létre. Kapacitása 40 millió kilowattórának felel meg, ami azt jelenti, hogy nagyjából egyenlő Svédország, Norvégia, Spanyolország, Hollandia, Belgium, Dánia, Portugália, Törökország és Görögország összes erőműveinek kapacitásával. Az energetikai lánc villamos energiáját egységes szibériai hálózaton keresztül az Uralhoz, s innen a Szovjetunió európai részébe vezetik. Az erőművek az óriási barnaszén-lelőhelyeket fogják kihasználni, amelyek ezen a területen kismélységben, 500 000 négyzetkilométernyi területen helyezkednek el. Naponta 60 milliárd tonna szén fogynak itt kitermelni.

További szovjet városokban épül metró

Moszkva, Leningrád és Kijev után Baku, az Azerbajdzsán SZSZK s Tbiliszi, a Grúz SZSZK fővárosa is földalatti vasúthoz jut. Mindkét városban megkezdtek már a metró építését.

Jegyesek

ÚJ FILM

Ezt a filmet nem előzte meg hangos hírvérs. Rendezője — Ermanno Olmi — a mi közönségünk számára teljesen ismeretlen, főszereplői — Carlo Cabirini és Anna Canzi — sem világsztárok. Nem csoda hát, ha a mű tegnap délutáni, első szegedi vetítésére nem sokan voltak kíváncsiak. Az a hangos ellenkezés azonban, amellyel a gyérszámú közönség — vagy legalábbis annak egy része — fogadta a filmet, már nem ilyen természetes. Az egyik néző így fakadt ki az utcán: „Nem volt ennek a filmnek semmi tartalma. Még ilyen nem is láttam!”

Ez a néző nem volt egészen őszinte. Egyrészt azért, mert látott már ilyen filmet. Nem ezt persze, hanem ilyen jellegűt, stílusú. Csak azokat a filmeket világhírű rendezők és világhírű sztárok fémjelzték. Másrészt volt tartalma ennek a filmnek, meghozta igen szép humanista tartalma. Tulajdonképpen nem is ez háborította fel az említett nézőt, hanem az, hogy a film cselekménye volt más, mint amit eddig megszokott.

A modern filmművészetben egyre jobban elterjed és erősödik egy olyan irányzat — korántsem akarjuk azt állítani, hogy ez a fejlődés fő iránya —, amely hátat fordít a megszokott, konvencionális cselekményalakításnak. Ezekben a filmekben a sztori, a történet nagyon sovánny. Nincsenek bennük teteszetős és látványos fordulatok, csattanók, olyan elemek, amelyeket a korábbi filmekben megszoktunk. Ezek a filmek színes, változatos cselekmény helyett fontosabbnak tartják az ember belső világának, lelki-

lapotának körültagogatását, körüljárását, részletes elemzését, vizsgálatát. Anélkül, hogy ennek az új irányzatnak a jövőjéről, jóslatát sokba kezdenénk, tényként kell megállapítanunk, hogy létezik, sőt, hogy mindinkább kibontakozik. Egyre több ilyen film készül, s közülük nem egy a filmművészet remekévé vált.

A Jegyesek persze kétség-telenül nem remekmű. Van-nak hibái. Néhol a részletek a lényeg fölé nőnek. De azért nem rossz film. Nem rossz, mert mélyen humanista tartalma van, elgondolkodtató tartalma, s ezt a mondanivalót nagyon szépen, igényesen, minden olcsó hatás-vadász fordulatot tudatosan elkerülve mutatja be.

A film arról szól, hogy egy kissé elhidegült szerelem hogyan lobban ismét lángra. A sztori itt az exoziccióval, azzal, hogy a fiú Szicíliaába megy, már be is fejeződik. De a film tulajdonképpen mondanivalója, tehát az, hogy ez az elhidegült szerelem hogyan lép új szakaszába, csak ezzel, tehát a „cselekményes rész” befejezése után kezdődik. Szokatlan ez így, kétségtelen, de letagadhatatlan, hogy jogosultsága van, mert hiszen lényeges dolgokat mond el a világról, az emberekről.

Ahhoz, hogy remekművé szüllessen, megfelelő talajra, háttérre van szükség. Shakespeare művészte sem a semmiből született. Sok rossz, sok közepes dráma írtak előtte, s csak néhány kimagaslót. A Jegyesek azok közé a filmek közé tartozik, amelyek a remekművek számára készítik elő a talajt.

G. E.

Ahol kell, segítenek

Mozaik a III. kerületi tanács építési és közlekedési állandó bizottságának munkájáról

A szegedi III. kerületi tanács építési és közlekedési állandó bizottsága tulajdonképpen már az 1964-es esztendő utolsó hónapjában az új esztendő programján dolgozott. Kószó József, az állandó bizottság elnöke elmondta, hogy munkatervüket összehangolták a kerületi tanács végrehajtó bizottságának programjával. Ehhez mérték az állandó bizottság tevékenységét, hogy mikor és hol segíthetnek az építési és közlekedési csoport munkájában.

Az állandó bizottság tagjainak rendszeres üléseiken mindig volt mit megbeszélniük. Finta Kálmán, Kovács Antal, Gábor Kálmán, M. Kovács József és Rózsa István tanácsstagok rendszerint kész témával jöttek az állandó bizottság üléseire. S hogy például a tanács útépitési

programját szinte maradéktalanul teljesítette — amely 3 millió forint beruházást ölelt fel —, az jórészt az építési és közlekedési állandó bizottságnak, valamint a mellettük dolgozó népes aktivahálózatnak is köszönhető. A Pásztor, a Vasasszentpéter, a Teréz, a Szent Gelért, a Móra, valamint a Cserzy Mihály utca új gyalogjárdái szólnak emellett. A társadalmi munka szervezése volt az állandó bizottság egyik feladata. Valamennyi esetben eredményes volt a munkájuk, hiszen az érintett utcák lakói örömmel vették, hogy segítségükkel is jó utat, gyalogjárdát kapnak.

Külön kell szólni az állandó bizottságnak arról a tevékenységéről is, amelyet kifejtett a magashyomású víz-hálózat létrehozásában. Móra városban az 1964-es esztendőben számos utcában bevezették a vizet a magashyomású hálózaton. A kerületi tanács anyagi befektetésén kívül nagyon is méltányolható és komoly az a segítség, amellyel az érintett utcák lakói siettek a kerületi tanács segítségére. Közel 100 ezer forintot ér az a társadalmi munka, amelyet árkok kiásására, majd a csatornák befödésére fordítottak a lakók.

A Ságváritelepen épített 8 tantermes új korszerű iskolához vezető bekötőt az építési és közlekedési állandó bizottság eredményes munkáját is dicséri.

Az új esztendő programját máris elővették. Elsőként megbeszéljük az építési és közlekedési szakigazgatási csoport tevékenységét, valamint módszereit, amelyet a lakosság ügyeinek intézése érdekében kifejt.

Nagyon is alapos mérlegelést kíván, hogy miképpen tudná az állandó bizottság közvetlenül is segíteni a családi lakóházépítést. Az új év programjában az első és legfontosabb feladat egyikét képezi ez a téma. Utána veszik sorra az út- és kommunális örök tevékenységét. Ezek az emberek komoly feladatokat töltenek be a kerületben, csak a munkájukat, tevékenységüket kellően figyelemmel kell kísérni. Rajtuk is múlik, hogy általában, de különösen a téli időszakban a gyalogjárdák minden

(Enyedi Z. fév.)

Mintegy 25 ezer csomó retek

került a szegedi Felszabadulás kertészetéből decemberben a külföldi és beiföldi fogyasztókhoz. Januárban pedig előreláthatóan 150 ezer csomót adnak át a kereskedelemnek

Egységes irányítás a megyei kereskedelemben

Az átszervezés célja a lakosság még jobb ellátása

Az idén január elsejétől több átszervezést hajtottak végre a Csongrád megyei tanács és a szegedi m. városi tanács felügyelete alá tartozó kereskedelemben. A megye és Szeged tanácsai kereskedelmének egységes irányítását a megyei tanács, illetve annak kereskedelmi osztálya vette át. A szegedi városi tanács kereskedelmi osztálya továbbra is megtartja hatósági, felügyeleti jogkörét és természetesen felelős a város ellátásáért, de a kereskedelmi vállalatok közvetlen irányítása már nem feladata. Csongrád megyében — Szeged területét is beleértve — eddig hét kereskedelmi vállalat működött. A Csongrád Megyei Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat szentesi, a Csongrád megyei Vendéglátó és a Csongrád megyei Iparcikk Kiskereskedelmi Vállalat hódmezővásárhelyi székhellyel. Szegeden működött a Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat, a Szegedi Szálloda- és Vendéglátó Vállalat, a Ruházati Bolt és a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat.

Az átszervezéssel január elsejétől a hét vállalatból ötöt

alakítottak. Továbbra is Szentesen marad a Csongrád Megyei Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat központja, igazgatója Vecseri József. Tekintettel Szeged élelmiszerellátásának fontosságára, továbbra is megmarad a Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat, igazgatója változatlanul dr. Kuti Árpád. Egységes vállalat alakult azonban a korábbi két vendéglátóipari vállalatból Csongrád Megyei Vendéglátóipari Vállalat névvel. Az egységesített vállalat székhelye Szegeden van, igazgatója Szabó József. Ugyancsak szegedi központtal működik a Csongrád megyei Ruházati Kiskereskedelmi Vállalat, amelynek igazgatóját ezután nevezzük ki. A Csongrád megyei Vegyiparicikk Kiskereskedelmi Vállalat központja Hódmezővásárhelyen van, igazgatója Fekete Sándor.

A tanácsai kereskedelem szétaprózottsága az átszervezésel megszűnt. Az átszervezés és a vállalati összevonás célja Csongrád megye és székhelye még jobb ellátása, s a korszerű, kulturáltabb kereskedés.